

NØVN

Í morgin fyllir Manni Waag Høgnesen sekstifimm ár

Hvør skuldi trú, at unglingin Manni, sum er doyptur Jóhan Magnus Waag Høgnesen eftir abba okkara í faðirætt, longu er sekstifimm ár.

At hann er doyptur Jóhan Magnus er ein søga fyri seg. Abbi okkara doyði 26. mars 1930 við Ernestinu, also vóru júst 20 ár í millum, at abbi doyði og at Manni varð føddur.

Manni er elstur av okkum fimm brøðrum. Hann gekk í barnaskúla á Ziskatrøð, og síðani fór hann í skrivstovulæru hjá ommubeiggja á Føroya Bjór. Men ikki kann sigast, at hann hevur slitið nógvar skrivstovustólar í sínum langa lívi.

Í tíðini á Føroya Bjór kom hann í samband við sera nógv fólk, bæði í Klaksvík og úti á bygd, tí allir handlarnir, sum Føroya Bjór seldi til, høvdu samskipti við skrivstovuna av og á, og har sat Manni. Tað er einki at taka seg aftur í, at Manni er ávirkaður av tíðini á Føroya Bjór, tí mong av teimum sambondunum, hann hevur í dag, fekk hann, tá ið hann starvaðist har.

Á ungum árum, ja langt áðrenn hann fór í læru, fekk hann áhuga fyri bilum. Tað mundi vera pápabeiggi okkara Hjørleif, sum íbirti tann áhugan. Hjørleif, sum tá hevði hýrúvognsstøð, átti tá einsamallur heilt upp í 12 persónbilar og bussar samstundis. Satt at siga er tað fyrsta eg minnst um Manna, at hann átti nógvar smáar bilar, sum vit spældu við á gólvinum; tá var eg fyra ár og hann fjúrtan, ja, tá spældi Manni framvegis við bilar, meðan aðrir javnaldrar koyrdu knallert. Skoytast kann uppí her, at hann enn samlar uppá teir smáu bilarar og eigur í dag fleiri enn hundrað. Hesin eldhugin fyri bilum hevur fylgt Manna; hvør minnst ikki greinarøðina um gamlar bilar og bilstøðir í Norðlýsinum, sum Manni hevði fyri nøkrum árum síðan – fólk tosa um hana enn. Er bilur á mynd á

Facebook, so er tað skjótt og væl at hann hevur tíðarfest hana.

Fyri Manni hevur hetta verið einastandandi. Hann var nógv á Vágshøgnum, har Hjørleif hevði sína hýrúvognsstøð. Hann vaskaði bilarnar, og við hesum forvann hann sær nøkur oyru frá Hjørleifi. Við tíðini gjørdist bilurin hansara arbeiðspláss. Hann fór nú eisini at koyra hýrúvogn hjá Hjørleifi og gekk við lív og sál upp í útsjón á bilinum. Seinni fekk hann sær egnan hýrúvogn, og ikki kann sigast annað enn, at ungdomurin í Klaksvík, sum hevði áhuga fyri bilum, mangan tosaði um bilarnar hjá Manna, hvussu reinir flottir teir vóru og hartil pyntaðir við alskyns listum og øðrum við. Hann

hevur ikki bara koyrt egnan bil. Eitt skifti starvaðist hann á Strandferðsluni í Klaksvík, har hann fyri tað mesta koyrði bil.

Í 1978 setti hann enn eitt klípi í sína bilsøgu, tí tá fór hann til Danmarkar at nema sær útbúgving sum koyrilærari, sjálvandi var ávirkaður av faðiri okkara, sum var koyrilærari alt sitt lív. Tá ið hann kom aftur eftir lokna útbúgvin, stovnaði hann sær egnan koyriskúla, og honum so líkt, so gekk hann sera høgt uppí tað starvið. Hann hevði altíð úr at gera, og koyrði til fyri heilt fáum árum síðani.

Herfyri varð Manni heiðraður fyri at hava verið 30 ár í Klaksvíkar Slökkiliði.

Tú skal leita leingi eftir fólki, sum eru so nærløgd

sum Manni. Tað, ið hann gongur uppí, er hundrað prosent. Innan ítrótt hevur hann verið KÍ ein hollur stuðul. Eg havi ikki orð fyri, hvussu nógva tíð hann hevur nýtt til lokala felagið. Alt frá at verða venjari í lægri deildunum og hægstu við hevur felagið biðið hann veitt eina tænastu. Enn tann dag í dag fylgir væl við, hvussu gongur hjá dreingjunum, sum hann vandi í 90'unum – millum teirra teljast navnfrámir menn sum t.d. Todi Jónsson, Jákup Mikkelsen, Eyðun Klakkstein og Aksel Johannesen.

Tað kundi verið ein long søga um hansara tíð sum aktivur leikari í KÍ, men tað verður at liggja hesa ferð. Hann var á tí kenda '66-liðnum, og haðani eru ikki so fáar søgur, sum hann veit at siga frá. Tá ið KÍ spælir á Djúpumýru, stendur hann trúliga við síðulinjuna hvønn dyst í neonlittum jakka sum vaktur fyri felagið. Tað eru slík fólk, eitt felag eigur at hjúkla um.

Tað ið sonurin, Jóhan fór at vísa góðar fótíðstaktir á vøllinum og byrjaði at tosa um at fara á ein fótíðstakskúla í Danmark, var ikki langt frá hugsan til handling hjá Manna. Aftur her gekk Manni hundrað prosent í uppgávuna og flutti til Danmarkar við soninum fyri at stuðla honum í sínum dreymi. Framanundan búði dóttirin Lina í Vejle, hagar tey fluttu.

Manni er nú byrjaður at rykkja pelarnar í Danmark uppáftur, tí nú liggur leiðin aftur til Føroya at búgva og arbeiða. Føðingardagsbarnið er í Danmark føðingardagin.

Manni, hjartaliga til lukku við degnum!

Birgir

Fimm ættarlið av Skála

Lydia Christiansen, fødd 1924, Hansa Christiansen, fødd 1954, Sóleyð Christiansen, fødd 1976, Maria karstensdóttir, fødd 1995, og Barbara Gaardbo, fødd 2013

Myndin er tikin í samband við 90 ára føðingardagin hjá Lydiu Christiansen í var hildið á ellisheiminum í Runavík, tann 06.09.14, Vit vilja vegna Lydiu takka fyri ein sera góðan dag saman við familju, kenningum og teimum í mintust Lydiu tann dagin

Tøkk

Hjartans tøkk til tykkum øll, sum gjørdur diamantbrúðleypsdagin og 80 ára føðingardagin so hugnaligan og ógloymandi.

Takk fyri gávur, blómur og heilsanir.

Takk fyri góðar talur og góðar framfærslur av sangum.

Við Guds signing

kærar heilsanir
Hansy og Franklin Michaelson